

Als argument voor het instellen van deze Wet grondgebondenheid en verantwoorde mestafzet, wordt onder andere verwezen naar de Nitraat richtlijn en de Kaderrichtlijn Water, waarvan de normen niet worden gehaald. Ook zou er nauwelijks verbetering zijn van de (grond-)waterkwaliteit.

In de tijd dat er nog derogatie was en dus op grasland 250 kg N uit dierlijke mest uitgereden mocht worden, werd in bijna alle gevallen voldaan aan de normen voor stikstof in het grondwater. De afschaffing van de derogatie zal ervoor zorgen dat onder grasland het nitraatgehalte nog verder zal dalen, maar het blijft al onder de wettelijke norm. De verdere verlaging naar 1,5 GVE per ha in de Maatschappelijke Landbouwgebieden is in dat kader dan ook een absurde eis.

Het is ook te gek voor woorden dat er één geldende Europese stikstofgebruiksnorm is van 170 kg N uit dierlijke mest. In een woestijn of het gemiddelde platteland in Zuid Europa is veel minder gewasopbrengst per ha dan in de vruchtbare Nederlandse delta met haar zeeklimaat. En toch hebben "we" bepaald dat de stikstofgebruiksnorm in heel Europa hetzelfde is.

De invoering van de bufferstroken in 2024 zal ervoor zorgen dat er nog minder nutriënten afspoelen naar het oppervlaktewater, zodat er naar de normen van de KRW toegewerkt kan worden. Een verder verlaging van de bemestingsnormen en eventuele eisen ten aanzien van grondgebondenheid hebben hier naar mijn mening weinig invloed op.

Wat wel van groot invloed is op de nutriënten in het oppervlaktewater, zijn de riooloverstorten en de RioolWaterZuiveringsInstallaties.

Hier in de buurt ligt een beek die volgens de KRW-normen zwaar vervuild is. Het waterschap heeft altijd naar de landbouw gewezen, maar uit onderzoek blijkt het afvalwater van de RWZI de grote boosdoener. En dan hebben we het niet alleen over stikstof en fosfaat, maar ook over bijvoorbeeld drugsresten en andere chemische stoffen zoals medicijnresten en de afbraakproducten van de chemobehandelingen.

In de nu voorgestelde wet grondgebondenheid worden voorstellen gedaan om de veebezetting te verlagen.

Dit zal leiden tot meer voer productie dan de dieren op kunnen. Dit voer is vervolgens niet te verkopen, want de rest van de regio heeft hetzelfde "probleem".

De veehouders zullen dus een andere bestemming voor deze grond gaan zoeken. Als de optie (intensieve) akkerbouw in beeld komt, dan zullen er op onder andere de dossiers grondwaterkwaliteit, CO2 vastlegging en gewasbeschermingsmiddelengebruik geen positieve stappen gezet worden.

Daarnaast moeten de gronden wel goed bemest kunnen blijven worden om voer van goede kwaliteit te kunnen oogsten. De voorgestelde wet zal leiden tot veel voer van slechtere kwaliteit. U hoeft geen geleerde te zijn om te snappen dat dit dus ook slecht is voor de koe. Een goede productieve koe doet gewoon aan topsport en heeft zodoende ook een uitgebalanceerd

rantsoen nodig met ingrediënten van uitstekende kwaliteit. Dit past niet met het toekomstbeeld van erven vol kuilen met voer van matige/slechte kwaliteit die "er maar doorheen moeten". Dit is erg slecht in het kader van dierwelzijn.

In de toelichting op het wetsvoorstel wordt gesteld dat er nu meer mest geplaatst wordt dan landbouwkundig nodig is.

Ik weet niet waar deze onzin vandaan komt, want de landbouwkundige behoefte van de gewassen is hoger dan wat de mestnormen op dit moment toelaten. Lagere mestnormen en dus bemestingsgiften leiden gewoon tot voer van slechtere kwaliteit.

Voor de mate van grondgebondenheid wenst u onderscheid te maken tussen de Agrarische Hoofdstructuur en de Maatschappelijke Landbouwgebieden. De aanwijzing van deze Maatschappelijke Landbouwgebieden laat u over aan de provincies. Dit kan in mijn ogen leiden tot willekeurigheid, doordat de ene provincie hier strakker mee om zal gaan als een andere provincie.

Daarnaast stelt u dat er voor de ondernemers in de Maatschappelijke Landbouwgebieden betalingen zullen komen voor de geleverde maatschappelijke diensten. We worden nu geconfronteerd met mogelijke opgelegde wetgeving in het kader van de grondgebondenheid. Of de voorgestelde betaling ook zullen komen is nog de vraag. En hoe lang deze betaling zullen blijven is helemaal de vraag. Als er over een tijdje weer bezuinigd moet worden door de overheid, dan kunnen deze mooie beloftes zo maar weer weg zijn, maar blijven wij wel met de wetgeving zitten.

In de toelichting wordt ook gesteld dat extensiveren minder kapitaalintensief is.

Als ik moet extensiveren met grondprijzen van €130.000 tot € 150.000 en pachtprijzen van minimaal € 1.500 per ha, dan mag u mij eens uitleggen dat dit minder kapitaalintensief is dan een bedrijf die voer aankoopt en mest afvoert.

Veel (intensieve(re)) bedrijven halen hun ruwvoer uit de buurt. Dit kopen ze bij loonwerkers, akkerbouwers, gestopte boeren en particulieren. Veel van deze mensen zullen hun grond niet "uit gebruik geven", zodat ik deze kan intekenen om mee te laten tellen voor de grondgebondenheid. Hierbij spelen diverse juridische en fiscale aspecten een legitieme rol waarom dat ze dit niet doen.

Tenslotte wordt in de toelichting gesteld dat de voorgestelde grondgebondenheid leidt tot meer beweiding.

Beweiding is echter meer afhankelijk van de verkaveling dan van de hoeveelheid grond. Als een huiskavel niet groter kan worden, dan kan er ook niet meer beweiding komen.

Dit geeft maar weer hoe er van achter een bureau een ogenschijnlijk mooi wetsvoorstel gemaakt kan worden, maar dat in de praktijk voor geen meter werkt. Niet om uit te voeren, maar zeker ook voor de verwachte resultaten.